розрахункам. Також значно гальмує розвиток електронних платіжних систем не досконала інфраструктура банкоматів та терміналів, іноді стягується комісія.

Загалом ми можемо зробити висновок, що на міжнародному ринку використовуються електронні платежі. Ця послуга є дуже корисною при здійсненні розрахунків за товари або послуги через мережі Інтернет, а не готівкою. Для стимулювання розвитку міжнародних електронних платіжних розрахунків треба, перш за все, створити відповідні умови для зручного користування електронними платіжними послугами – вільний доступ до мережі Інтернет всім користувачам, та привернути увагу користувачів рекламою.

Список літератури:

1. Розпорядження Президента України від 30.04.1992. «Про систему електронного грошового обігу в Україні - [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/79/92-%D1%80%D0%BF
2. Інформаційне агентство УНІАН «Національний банк України визначив перелік міжнародних платіжних систем, що відповідають вимогам НБУ стосовно діяльності в Україні внутрішньодержавних і міжнародних платіжних систем.» - [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.unian.ua/news/557941 - natsbank-nazvav-platijni-sistemi-yakim-dozvoleno-pratsyuvati-v-ukrajini-spisok.html
3. « Обсяг приватних грошових переказів зріс 7,5 млрд. дол.» за матеріалами UBR - [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://ubr.ua/uk/finances/exchange-market/obsiag-privatnih-groshovih-perekazv-v-ukranu-zrs-do-75

СИСТЕМА ЗБАЛАНСОВАНИХ ПОКАЗНИКІВ В УПРАВЛІННІ КРЕДИТНО-ІНВЕСТИЦІЙНОЮ СТРАТЕГІЄЮ БАНКІВ

Заславська О.І., аспірант кафедри банківського менеджменту та обліку, ТНЕУ, м. Тернопіль, Україна

На сучасному етапі розвитку банківської системи України стратегія є важливим методологічним і прикладним інструментом банківського бізнесу. Аналіз вітчизняної банківської діяльності у сфері стратегічного менеджменту виявив відсутність у більшості банків власної стратегії, розробленої відповідно до сучасних світових стандартів. Основною проблемою розробки та реалізації стратегії в українських банках є неспівпадіння їхніх довгострокових планів з оперативною діяльністю. У контексті даної проблеми варто звернути увагу на методику розробки та реалізації стратегії фірми, так звану Систему збалансованих показників (СЗП), розроблену американськими економістами Р.

Капланом та Д. Нортоном у 1992 році. Ця система включає в себе показники фінансового та нефінансового характеру. Використання СЗП дозволяє представити місію та стратегію компанії як систему чітко поставлених цілей, завдань та показників, які визначають ступінь досягнення вказаних установок у рамках чотирьох взаємопов'язаних складових: фінансів, клієнтів, внутрішніх процесів, навчання та розвитку персоналу.

Фінансова складова системи дозволяє оцінити економічні результати діяльності. Як правило, основним цільовими показниками цієї складової є підвищення рентабельності, розширення структури доходів та зниження витрат.

Клієнтська складова у контексті СЗП розглядається як споживча база та сегмент ринку, на якому працює компанія. У структуру цієї складової входять такі показники як задоволеність потреб клієнтів, збереження клієнтської бази, а також дохідність, обсяг та частка цільового сегмента ринку.

Складова внутрішніх процесів визначає види діяльності, найбільш важливі для досягнення цілей споживачів і акціонерів. При використанні СЗП визначаються процеси, які є вирішальними для успішної реалізації стратегії або абсолютно новими, за допомогою яких фірма може досягти поставлених цілей.

Цілі, що формуються на основі складової навчання і розвитку персоналу, включають інвестиції у підвищення кваліфікації персоналу, удосконалення інформаційних систем, створення взаємозв'язку між організаційними процедурами та щоденними операціями [1].

Ключовим принципом побудови Системи збалансованих показників є причинно-наслідкові зв'язки між усіма її складовими. Візуалізація цих зв'язків є відправною точкою процесу реалізації стратегії. На основі теоретичних напрацювань, враховуючи вітчизняну банківську практику, пропонуємо орієнтовний план побудови СЗП з акцентом на кредитно-інвестиційну діяльність банку (див. рис.). Адже саме стратегія кредитно-інвестиційної діяльності обумовлює ефективність довгострокового функціонування банків, їхні відносини з реальним сектором економіки, гарантує успішний довгостроковий розвиток та вихід на світові фінансові ринки.

Застосування СЗП у банківському стратегічному менеджменті не є складним завданням, адже по суті це є конкретизація стратегії та місії банку у фінансових і нефінансових показниках. Однак при впровадженні цієї системи виникає ряд проблем, зокрема, збір первинної інформації. Існуючі системи обліку часто не дозволяють отримувати якісну інформацію для управлінських цілей. Тому, на початковому етапі застосування СЗП, крім стратегічних цілей по кожній із чотирьох складових системи, повинні відображатися і тактичні. Відомо, що процес впровадження будь-якої нової системи організації та менеджменту у сучасних компаніях повинен супроводжуватися навчанням персоналу. Ефективна підготовка працівників до щоденного виконання

стратегічного плану виховує вміння і бажання демонструвати командну роботу та рухатися у єдиному напрямку, що у майбутньому дасть змогу банківській установі вийти на якісно новий рівень розвитку.

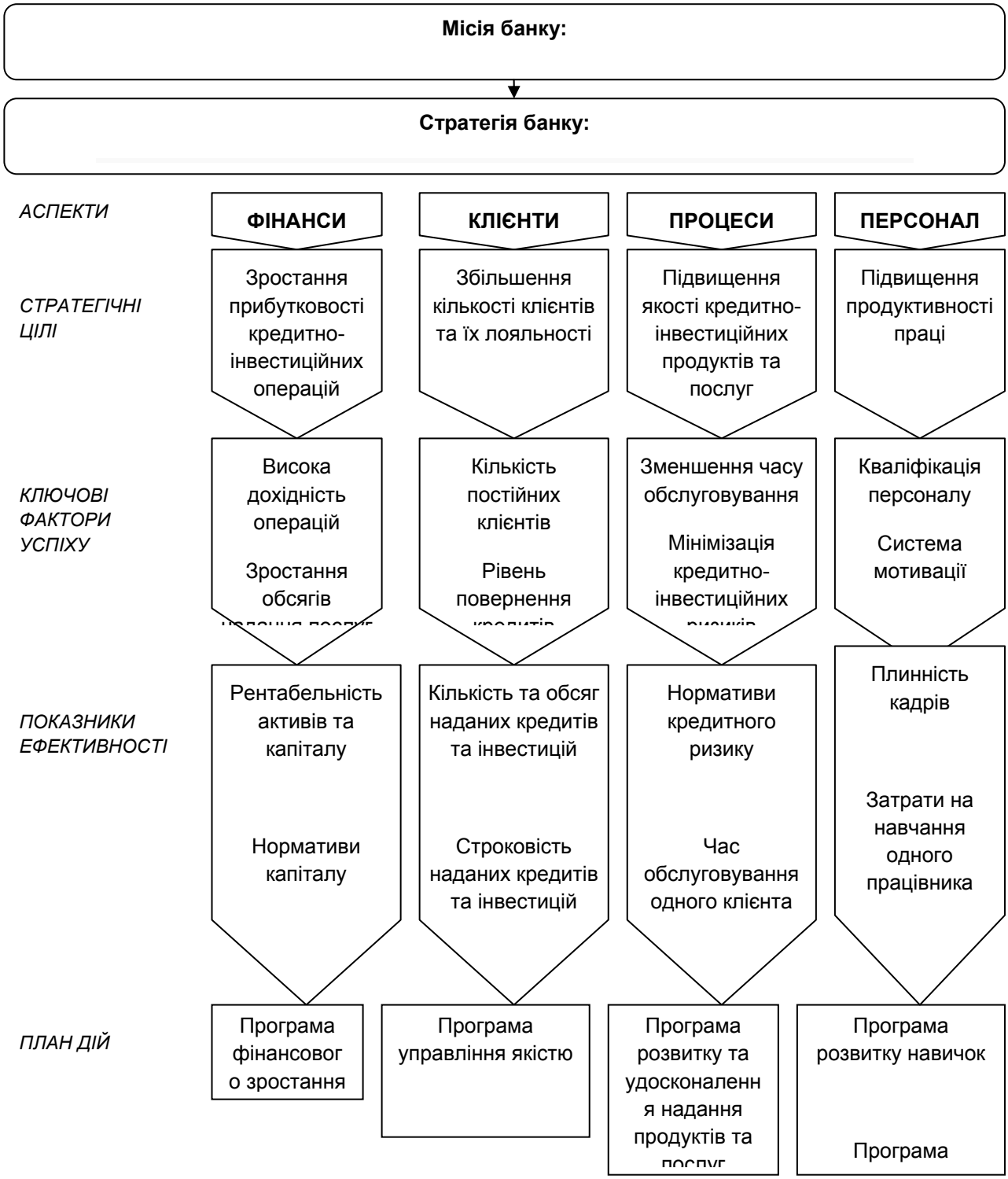

Рис. *План побудови системи збалансованих показників банку у розрізі кредитно-інвестиційної діяльності*

Список літератури:
1. Norton D. P., Kaplan R. S. The Execution Premium: Linking Strategy to Operations for Competitive Advantage / David P. Norton, Robert S. Kaplan. — Harvard Business Press Books, 2008. — 336 p.

БАНКІВСЬКА СИСТЕМА УКРАЇНИ В УМОВАХ НЕЛІНІЙНОСТІ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ

Омельченко О. І., к.е.н., доцент кафедри банківської справи,
ХНЕУ, м. Харків, Україна

Процес наукового пізнання характеризується різними моделями, серед яких основними виокремлюють: кумулятивну модель П. Дюгема, фальсифікаційну К. Попера, конкуруючі програми дослідження І. Лакатоса, наукові революції Т. Куна [1]. Найбільш цікавою, на думку автора, є остання модель, згідно якої розвиток наукової думки відбувається переривчасто шляхом зміни парадигм – системи поглядів та уявлень про навколишній світ. Відповідно до схеми розвитку загальнонаукових парадигм [1] в останню третину XX с. відбулася четверта глобальна наукова революція, результатом якої став розвиток постнекласичної науки та поширення ідей синергетичного розвитку складних систем.

Головними постулатами синергізму є такі [1; 2]:

світ є суперсистемою, яка складається із ієрархії взамопов'язаних підсистем різного рівня складності;

світ знаходиться у постійній зміні;

самоорганізація та ускладнення можливі тільки у відкритих дисипативних системах;

закономірності розвитку систем носять імовірнісний стохастичний характер;

процес самоорганізації відбувається в результаті взаємодії випадковостей та необхідності та пов'язаний з переходом від нестійкості до стійкості вищого порядку;

розвиток відбувається по нелінійним законам, а нелінійність означає багатоваріантність шляхів вибору та альтернатив виходу із нестійкого стану.

Банківську установу можна розглядати як типову мікросистему, а банківську систему загалом – як макросистему, яка здатна самоорганізовуватися, оскільки вона складається з комплексу об'єктів, утворюючих цілісність та єдність, у яких взаємодія і взаємовідносини набувають спрямованого характеру на отримання корисного результату. Зміни